

forudsætte iagttagelse af de samme regler, som tilfældet er ved udlevering af lagrede e-mails.

Udlevering af lagrede SMS-beskeder fra en teleudbyder vil herefter kun kunne ske, hvis både retsplejelovens bestemmelser om edition og retsplejelovens bestemmelser om indgreb i meddelelseshemmeligheden er opfyldt.

Politiets adgang til fra teleselskaberne at få udleveret en udskrift af indholdet af en lagret SMS-besked kan således kun ske ved iagttagelse af de retssikkerhedsgarantier, der er indeholdt i retsplejeloven, herunder kravet om, at udlevering som hovedregel forudsætter en forudgående retskendelse.

2. I begrundelsen for spørgsmålet er henvist til, at det under Folketingets behandling af det lovforslag, der dannede grundlag for lov nr. 378 af 6. juni 2002 (den såkaldte anti-terrorpakke) blev understreget, at den del af lovforslaget, der vedrørte teleselskabers pligt til at registrere og gemme oplysninger om trafikdata, ikke omhandlede såkaldt indholdsdata.

Med ovennævnte lov indførtes bl.a. en ny bestemmelse i retsplejelovens § 786, stk. 4 (logningsbestemmelsen). Efter denne bestemmelse påhviler det udbydere af telenet eller teletjenester at foretage registrering og opbevaring i 1 år af oplysninger om teletrafik til brug for efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at de pågældende trafikdata er til stede, hvis de måtte blive relevante i forbindelse med en strafferetlig efterforskning. Bestemmelsen regulerer derimod ikke spørgsmålet om, hvorvidt oplysningerne rent faktisk skal udleveres til politiet – dette vil skulle afgøres efter retsplejelovens bestemmelser om indgreb i meddelelseshemmeligheden og om edition.

Den forpligtelse, som udbydere af telenet eller teletjenester med ovennævnte bestemmelse blev pålagt, vedrører alene logning af trafikdata – dvs. eksempelvis oplysninger om det kaldende og det kaldte mobiltelefonnummer, opkaldstider, varigheden af samtaler samt hvilke sendemaster der er anvendt. Derimod indeholder logningsbestemmelsen i retsplejelovens § 786, stk. 4, ikke en pligt for udbydere af telenet eller teletjenester til at registrere og gemme indholdet af elektronisk kommunikation.

Det bemærkes i øvrigt, at bestemmelsen i § 786, stk. 4, endnu ikke er trådt i kraft.

Spm. nr. S 1932

Til statsministeren (2/2 04) af:

Line Barfod (EL):

»Vil statsministeren kommentere oplysningen i DJØF-bladet nr. 23, den 5. december 2003, s. 27, om at regeringen har besluttet ikke at fremsætte lex-tamil, herunder hvordan dette skal opfattes af de mange embedsmænd under regeringen, at regeringen således har besluttet ikke at lovfæste regler om, at embedsmænd har pligt til at sige nej til at udføre ulovlige ordrer og ret til at sige nej til ordrer, som muligvis er ulovlige?«

Begrundelse

Oven på Tamilsagen var der bred enighed om, at det var nødvendigt at stramme op på reglerne for at sikre, at der ikke kunne rejses nogen tvivl om, at embedsmænd har pligt til at nægte at udføre ulovlige ordrer. Der blev i 1996 igangsat et arbejde med at udarbejde sådanne lovregler. Lovforslaget er flere gange blevet udskudt på grund af folketingsvalg, men det fremgår af artiklen, at regeringen nu har besluttet, at der slet ikke skal lovgives. Spørgeren ønsker en nærmere begrundelse og redegørelse for baggrunden for beslutningen.

Svar (19/2 04)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Finansministeriet har til brug for besvarelsen oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Regeringen har, som det fremgår af spørgsmålet og dets begrundelse, overvejet at udarbejde forslag til lovgivning om offentligt ansattes pligt til at efterkomme lovlige og ikke efterkomme klart ulovlige tjenestebefalinger mv. Overvejelserne har vist, at det er vanskeligt at lovgive på dette komplekse retsområde, hvor reglerne i givet fald skal dække mange forskelligartede situationer. Det er regeringens vurdering, at udarbejdelse af en adfærdskodeks for offentligt ansatte er en mere hensigtsmæssig løsning, og at en adfærdskodeks i praksis vil være lige så betryggende for offentligt ansatte som lovgivning.

Regeringen har på den baggrund nedsat en arbejdsgruppe med den opgave at udarbejde en adfærdskodeks for offentligt ansatte. Arbejdsgruppen består af repræsentanter for Finansministeriet (Personalestyrelsen) (formand), Justits-